EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.11.2019
COM(2019) 607 final

2019/0269 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om de ståndpunkter som på Europeiska unionens vägnar ska intas i energigemenskapens ministerråd och permanenta högnivågrupp (Chișinău, 12 och 13 december 2019)

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag rör ett beslut om fastställande av de ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i energigemenskapens ministerråd och i energigemenskapens permanenta högnivågrupp när det gäller de akter som dessa två organ planerar att anta den 12 och 13 december 2018. Det omfattar också punkter på dessa organs dagordningar som inte faller inom tillämpningsområdet för artikel 218.9 i EUF-fördraget utan kräver politiskt godkännande från rådet.

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Fördraget om upprättande av en energigemenskap

Fördraget om upprättande av en energigemenskap (nedan kallat *fördraget*) syftar till att skapa stabila rättsliga och marknadsmässiga ramar och ett gemensamt lagstiftningsområde för handel med nätenergi, genom att de parter som inte är med i EU genomför överenskomna delar av EU:s energiregelverk. Fördraget trädde i kraft den 1 juli 2006. Europeiska unionen är part i fördraget[1] I fördraget benämns parter utanför EU ”fördragsslutande parter”.

2.2. Energigemenskapens ministerråd och permanenta högnivågrupp

Ministerrådet ska säkerställa att de mål som anges i fördraget uppnås. Det utfärdar riktlinjer för allmän policy, vidtar åtgärder och antar procedurbeslut. Varje part har en röst och ministerrådets beslut antas enligt olika röstningsregler beroende på sakfrågan. EU är en av nio parter och har en röst, även det beroende på den berörda sakfrågan.

Enhällighet gäller för de nedan förtecknade planerade rättsakterna i avsnitt 2.3, punkterna 1 och 3 (artiklarna 73 och 74 i fördraget jämförda med artiklarna 88 och artikel 92.1 i fördraget).

Beslut med två tredjedelars majoritet krävs i fråga om de planerade ytterligare punkter som anges nedan i avsnitt 4.2 punkterna 2 och 3 (artiklarna 83 och 87 i fördraget).

Enkel majoritet tillämpas på de nedan förtecknade planerade rättsakterna i avsnitt 2.3, punkt 2 (artikel 91.1 a i fördraget).

Vad slutligen gäller den planerade rättsakten i avsnitt 2.3, punkt 4 samt övrigt som förtecknas i avsnitt 2.4., punkt 1, fattar ministerrådet eller energigemenskapens permanenta högnivågrupp ett majoritetsbeslut, varvid EU dock i detta fall inte har någon rösträtt (artiklarna 80 och 81 i fördraget).

Den permanenta högnivågruppen är ett viktigt till ministerrådet underställt organ. Den kan bland annat vidta åtgärder, om den fått befogenhet av ministerrådet. EU är företrätt i den permanenta högnivågruppen och har en röst.

I artikel 47 i fördraget sägs följande: ”Ministerrådet skall se till att målen enligt det här fördraget uppnås. Ministerrådet skall [...] b) vidta åtgärder [...]

I ministerrådets beslut D/2011/02/MC-EnC, genom vilket det s.k. tredje energipaketet[2] antagits, föreskrivs i artiklarna 27 och 28 att i) energigemenskapen ska sträva efter att tillämpa nätföreskrifter och riktlinjer som Europeiska kommissionen har antagit inom ramen för det

[1] EUT L198, 20.7.2006, s. 15.

[2] Direktiv 2009/72/EG, direktiv 2009/73/EG, förordning (EG) nr 714/2009 och förordning (EG) nr 715/2009.

tredje energipaketet, och att ii) nätföreskrifter och riktlinjer ska antas av den permanenta högnivågruppen.

2.3. Ministerrådets och den permanenta högnivågruppens planerade akter

Den 12 december 2019 kommer den permanenta högnivågruppen att anta ett antal akter, liksom ministerrådet den 13 december 2019.

Detta förslag till beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget rör den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar när det gäller följande planerade akter av **ministerrådet**:

(1) Beslut om antagande av energigemenskapens budget och finansiella bidrag för perioden 2020–2021.

(2) Beslut enligt artikel 91.1 i fördraget om energigemenskapen angående fastställande av en underlåtenhet att uppfylla skyldigheter enligt det fördraget i följande ärenden:

- (a) Beslut 2019/…/Mc-EnC om underlåtenhet av Serbien att efterleva fördraget om upprättande av en energigemenskap, i ärende ECS-10/17.
- (b) Beslut 2019/…/Mc-EnC om underlåtenhet av Serbien att efterleva fördraget om upprättande av en energigemenskap, i ärende ECS-13/17.
- (c) Beslut 2019/…/Mc-EnC om underlåtenhet av Kosovo*[3] att efterleva fördraget om upprättande av en energigemenskap, i ärende ECS-6/18

(3) Beslut enligt artikel 92.1 i fördraget:

- (a) Beslut om att tillämpa och förlänga åtgärder mot Bosnien och Hercegovina enligt artikel 92.1 i fördraget, i ärendena ECS-8/11 S, ECS-2/13 och ECS-6/16.
- (b) Beslut om att tillämpa och förlänga åtgärder mot Republiken Serbien enligt artikel 92.1 i fördraget, i ärendena ECS-3/08 och ECS-9/13.

Detta förslag till beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget rör den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar när det gäller följande planerade akter av **den permanenta högnivågruppen**:

(4) Beslut av energigemenskapens permanenta högnivågrupp om genomförande av förordning (EU) 312/2014 om fastställandet av nätföreskrifter för balansering av överföringsnät för gas.

Syftet med de akter som planeras antas av ministerrådet och den permanenta högnivågruppen (nedan tillsammans kallade *de planerade akterna*) är att underlätta uppnåendet av målen enligt fördraget och arbetet i det sekretariat för energigemenskapen som inrättats i Wien och som bland annat bistår ministerrådet med administrativt stöd.

2.4. Övriga punkter på dagordningen

För fullständighetens skull noteras att det utöver de planerade akterna finns ett antal andra punkter på dagordningen för mötena i ministerrådet och den permanenta högnivågruppen.

[3] *Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244/1999 och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

Angående dessa punkter avser kommissionen att uttrycka följande ståndpunkter på unionens vägnar, vilket också återspeglas i bilaga 3 till detta förslag:

1. 2019 års riktlinjer för allmän policy om 2030 års mål och klimatneutralitet för energigemenskapen och dess fördragsslutande parter

   Några av huvudmålen med fördraget är att skapa en integrerad och hållbar alleuropeisk energimarknad på grundval av stabila reglerings- och marknadsramar, att attrahera erforderliga investeringar för ekonomisk utveckling och social stabilitet, att förbättra miljösituationen och främja användningen av förnybar energi. Eftersom energisektorn är en av de främsta utsläppskällorna för växthusgaser, och med tanke på de starka kopplingarna mellan energipolitiken och klimatet, är det viktigt att stärka det politiska ramverket för energieffektivitet, förnybar energi och växthusgasutsläpp i energigemenskapen.

   Energigemenskapens ministerråd har antagit rekommendation 2016/02/MC-EnC om förberedelser för genomförande av förordning (EU) nr 525/2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och rekommendation 2018/01/MC-EnC om förberedelser för energigemenskapens fördragsslutande parters framtagande av integrerade nationella energi- och klimatplaner.

   2009 års direktiv om förnybar energi och 2012 års direktiv om energieffektivitet antogs och blev en del av energigemenskapens regelverk genom beslut av ministerrådet, inbegripet ett mål för 2020 för energigemenskapen som helhet med avseende på energieffektivitet (uttryckt som både primärenergiförbrukning och slutlig energianvändning) och särskilda mål för 2020 för varje fördragsslutande part med avseende på förnybar energi.

   I november 2018 antog ministerrådet riktlinjer för allmän policy om 2030 års mål för energigemenskapens fördragsslutande parter. Riktlinjerna återger den politiska konsensus som råder med avseende på införandet av tre särskilda energi- och klimatmål för 2030: ett mål för energieffektivitet, ett mål för förnybara energikällors bidrag och ett mål om minskning av växthusgasutsläppen. Dessa mål bör ligga i linje med EU:s mål för 2030, utgöra en likvärdig ambition för de fördragsslutande parterna och beakta relevanta socioekonomiska skillnader, den tekniska utvecklingen och Parisavtalet om klimatförändringar.

   De politiska överenskommelserna mellan Europeiska unionens råd och Europaparlamentet under 2018 och i början av 2019 gjorde att alla regler som infördes med paketet om ren energi för alla i EU kunde vara i kraft från och med juni 2019. De tre klimat- och energipolitiska målen för 2030, dvs. att minska utsläppen av växthusgaser med minst 40 % jämfört med 1990 års nivåer, energieffektivitetsmål på minst 32,5 % och ett mål för förnybar energi på minst 32 %, är nu fullt ut fastställda i EU-lagstiftningen.

   Efter antagandet av rekommendation 2018/01/MC-EnC och med tanke på de fördragsslutande parternas skyldigheter enligt processen för anslutning till EU, deras åtaganden inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar och Parisavtalet samt deras respektive nationella fastställda bidrag, kommer energigemenskapens ministerråd att den 13 december 2019 fortsätta sin diskussion om energieffektivitet, förnybara energikällor och mål för minskning av växthusgasutsläppen fram till 2030 som är lika ambitiösa som 2030 års mål för EU.

Utkastet till 2019 års riktlinjer för allmän policy om 2030 års mål och klimatneutralitet för energigemenskapen och dess fördragsslutande parter kommer att återge den politiska konsensus som nås i ministerrådet och erbjuda politiska riktlinjer för fastställandet av strategin på dessa områden.

Kommissionen avser att på Europeiska unionens vägnar stödja antagandet av 2019 års utkast till riktlinjer för allmän policy. Mindre ändringar av 2019 års utkast till riktlinjer för allmän policy kan, mot bakgrund av yttrandena från energigemenskapens fördragsslutande parter inför eller under ministerrådet, godtas av kommissionen utan något ytterligare beslut av rådet.

2. Årsrapport om energigemenskapens verksamhet 2018–2019

Kommissionen avser att på Europeiska unionens vägnar stödja antagandet av årsrapporten för 2018-2019.

3. Direktörens ansvarsfrihet för 2018 på grundval av revisionsrapporten för det år som löpte ut den 31 december 2018, revisionsrättens revisionsförklaring och budgetkommitténs rapport

Kommissionen avser att på unionens vägnar stödja antagandet av beslutet om ekonomisk ansvarsfrihet för 2018 avseende direktören.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

3.1. Planerade akter av ministerrådet

3.1.1. Beslut om antagande av energigemenskapens budget för åren 2020–2021 och parternas bidrag till budgeten

I ministerrådets föreslagna procedurbeslut anges en budgetram på 4 812 073 euro för vart och ett av åren 2020 och 2021. Denna nivå fastställdes också för 2019. Det kommer alltså inte att bli någon höjning jämfört med 2019.

Inom den totala budgeten planeras ökningar på vissa områden, såsom inflationsrelaterade lönejusteringar för personalen (ytterligare 2 % för 2020 respektive 2021), inrättandet av två nya fasta tjänster (en för en ny expert på paketet för ren energi och en annan för en ny expert på miljöfrågor) och ökade utgifter för kontorshyra. Dessa ökningar kommer att finansieras genom omfördelning av andra budgetanslag och besparingar. Dessutom kommer energigemenskapen att fokusera mer på sina huvuduppgifter, enligt definitionen i energigemenskapens regelverk.

94,78 % av den totala budgeten kommer att betalas av kommissionen och resten av parter i fördraget om energigemenskapen som inte är medlemsstater i EU.

Den ståndpunkt som i ministerrådet ska intas på unionens vägnar bör vara att godkänna beslutet om antagande av energigemenskapens budget för åren 2020–2021 och parternas bidrag till budgeten.

3.1.2. Beslut enligt artikel 91.1 i fördraget om energigemenskapen angående fastställande av en underlåtenhet att uppfylla skyldigheter enligt det fördraget i följande ärenden:

Tvistlösningsförfarandet fastställs i avdelning III, kapitel 1 och avdelning IV, kapitel 1 i arbetsordningen för tvistlösning inom ramen för fördraget[4].

(a) Beslut 2019/…/Mc-EnC om underlåtenhet av Serbien att efterleva fördraget om upprättande av en energigemenskap, i ärende ECS-10/17.

Åtskillnad av systemansvariga för överföringssystemet är ett av nyckelbegreppen i det tredje energipaketet. Det kräver en effektiv separering av verksamheter för överföring av energi från produktions- och leveransintressen. I fråga om certifiering av en systemansvarig för överföringssystem som kontrolleras av en eller flera personer från ett tredjeland eller flera tredjeländer gäller artikel 11 i gasdirektivet[5]. I artikel 10 i gasdirektivet anges att ett företag måste certifieras innan det kan godkännas som och utses till systemansvarig för överföringssystemet. För att certifieras ska företaget efterleva åtskillnadskraven i det tredje energipaketet, dvs. artikel 9 i gasdirektivet.

Gasdirektivet liksom gasförordningen[6] införlivades i energigemenskapens regelverk genom ministerrådets beslut 2011/02/MC-EnC av den 6 oktober 2011.

Energigemenskapens sekretariat konstaterade preliminärt att Serbien genom att certifiera Yugorosgaz-Transport enligt ISO-modellen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 10, 14.2 a, 14.2 b, 14.2 d, 15 och 11 i direktiv 2009/73/EG samt artikel 24 i förordning (EG) nr 715/2009, såsom den införlivats i energigemenskapen. Energigemenskapens sekretariat lämnade därför en motiverad begäran till ministerrådet.

Mot bakgrund av fakta och argument som anges i den motiverade begäran bör den ståndpunkt som på unionens vägnar ska intas i ministerrådet vara att godkänna beslutet om att en underlåtenhet föreligger i ärende ECS-10/17.

(b) Beslut 2019/…/Mc-EnC om underlåtenhet av Serbien att efterleva fördraget om upprättande av en energigemenskap, i ärende ECS-13/17.

Som Europeiska unionens domstol har fastslagit utgör tredje parts tillträde till överföringssystem ”en av de grundläggande åtgärder”[7] som de fördragsslutande parterna måste vidta för att fullgöra sina åtaganden enligt fördraget om energigemenskapen. Enligt artikel 32.1 i gasdirektivet ska de fördragsslutande parterna säkerställa genomförandet av ett system för tredje parts tillträde till överföringssystemet för naturgas för samtliga systemanvändare, objektivt och utan diskriminering, på grundval av offentliggjorda tariffer. Genom artikel 16.1 och 16.2 i gasförordningen åläggs den systemansvarige för överföringssystemet att ställa maximal kapacitet till marknadsaktörernas förfogande på alla relevanta platser, med

---

4 Procedurbeslut 2008/01/MC-EnC om arbetsordningen för tvistlösning enligt fördraget, ändrad genom procedurbeslut 2015/04/MC-EnC av den 16 oktober 2015 om ändring av procedurbeslut 2008/01/MC-EnC av den 27 juni 2008 om arbetsordningen för tvistlösning enligt fördraget.

5 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG.

6 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005.

7 Domstolens dom av den 22 maj 2008 i mål 170/06, citiworks AG, ECLI:EU:C:2008:298, punkt 44; domstolens dom av den 9 oktober 2008 i mål C-239/07, Sabatauskas m.fl., ECLI:EU:C:2008:551, punkt 33; domstolens dom av den 29 september 2016 i mål C-492/14, Essent Belgium NV, ECLI:EU:C:2016:732, punkt 76.

beaktande av kraven på systemintegritet och effektiv nätdrift, samt att genomföra och offentliggöra icke-diskriminerande och transparenta mekanismer för kapacitetstilldelning. Enligt artikel 18.3 i gasförordningen jämförd med punkt 3.2.1 a i bilaga I till denna ska relevanta platser omfatta alla entry- och exitpunkter till och från det överföringsnät för naturgas som drivs av den systemansvarige för överföringssystemet. De skyldigheter i fråga om tredje parts tillträde till överföringssystemet för naturgas som härrör från energigemenskapens regelverk har införlivats med den serbiska nationella lagstiftningen genom sin energilag och måste genomföras av den systemansvarige för överföringssystemet i enlighet med reglerna.

Energigemenskapens sekretariat anser att Srbijagas, dvs. det företag som för närvarande fungerar som systemansvarig för överföringssystemet vad gäller naturgas i Serbien och ansvarar för alla entry- och exitpunkter till/från det serbiska överföringssystemet för naturgas, har dock underlåtit att fullgöra dessa skyldigheter genom att fortsätta att ensidigt undanta kapacitet för gränsöverskridande överföring av naturgas vid entrypunkten Horgoš från öppna förfaranden för kapacitetsallokering, och därigenom underlåtit att säkerställa tredje parts tillträde till respektive entrypunkt. Det innebär också att de serbiska myndigheter som har behörighet att se till att respektive skyldigheter uppfylls faktiskt också gör detta.

Energigemenskapens sekretariat konstaterade preliminärt att Serbien, på grund av Srbijagas omotiverade undantagande av entrypunkten Horgoš från obegränsat och icke-diskriminerande tillträde för tredje part, och från öppna förfaranden för tilldelning av kapacitet, bryter mot artikel 32 i direktiv 2009/73/EG och artikel 16 i förordning (EG) nr 715/2009 och därmed underlåter att fullgöra sina skyldigheter enligt artiklarna 6, 10 och 11 i fördraget om energigemenskapen. Energigemenskapens sekretariat lämnade därför en motiverad begäran till ministerrådet.

Mot bakgrund av fakta och argument som anges i den motiverade begäran bör den ståndpunkt som på unionens vägnar ska intas i ministerrådet vara att godkänna beslutet om att en underlåtenhet föreligger i ärende ECS-13/17.

Detta godkännande bör dock ges på villkor att argumentationen i den motiverade begäran ändras genom borttagande av obiter dictum (sidokommentaren) i punkt 71 i begäran, som hänvisar till ett möjligt missbruk av dominerande ställning. Detta obiter dictum saknar relevans för fastställandet av om det föreligger en underlåtenhet i ärendet i fråga och riskerar att skapa rättsosäkerhet.

(c) Beslut 2019/…/Mc-EnC om underlåtenhet av Kosovo* att efterleva fördraget om upprättande av en energigemenskap, i ärende ECS-6/18

Enligt artikel 16 iii i fördraget är direktiv 2001/80/EG[8], ändrat genom energigemenskapens ministerråds beslut 2013/05/MC-EnC av den 24 oktober 2013 och genom energigemenskapens ministerråds beslut av den 16 oktober 2015 om ändring av 2013/05/MC-EnC, en del av energigemenskapens regelverk på miljöområdet.

[8] Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar

Enligt artikel 16 v i fördraget är kapitel III, bilaga V och artikel 72.3–72.4 i direktiv 2010/75/EU[9], ändrat genom ministerrådets beslut 2013/06/MC-EnC av den 24 oktober 2013, också en del av energigemenskapens regelverk på miljöområdet.

Enligt artikel 12 i fördraget ska alla fördragsparter genomföra gemenskapens regelverk om miljö enligt det tidsschema för genomförande av dessa åtgärder som ingår i bilaga II.

Energigemenskapens sekretariat anser att Kosovo* underlåtit att fullgöra sina skyldigheter vad gäller införlivande och genomförande av bestämmelserna i direktiv 2001/80/EG (för befintliga anläggningar) och direktiv 2010/75/EU (för nya anläggningar) i nationell rätt och genomförandet av denna. På grund av denna underlåtenhet överstiger utsläppsgränsvärdena i respektive tillstånd för Kosovos* fem befintliga stora förbränningsanläggningar (tre i anläggningskomplexet ”Kosovo A” och två i anläggningskomplexet ”Kosovo B”) också de som fastställs i direktiv 2001/80/EG. Kosovo* planerar dessutom att uppföra ett nytt värmekraftverk (”Kosova e Re”) med en elektrisk nettoeffekt på 450 MW. I enlighet med tillämplig energigemenskapslagstiftning skulle denna anläggning omfattas av kategorin ”ny anläggning” enligt direktiv 2010/75/EU och dess utsläppsgränsvärden måste fastställas i enlighet med de utsläppsgränsvärden som anges i del 2 i bilaga V till samma direktiv. I avsaknad av nationell lagstiftning som införlivar kraven i direktiv 2010/75/EU vad gäller nya anläggningar i nationell rätt kan dock utsläppsgränsvärdena för den planerade nya värmekraftanläggningen inte fastställas till en nivå som överensstämmer med energigemenskapens lagstiftning.

Den nuvarande tillämpliga rättsliga ramen i Kosovo*, nämligen lagen om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC), säkerställer enligt energigemenskapens sekretariat inte efterlevnaden av flera bestämmelser i direktiv 2001/80/EG, eftersom den anger felaktiga utsläppsgränsvärden eller andra parametrar för vissa föroreningar i en eller flera kategorier av anläggningar som omfattas av direktivets tillämpningsområde.

När det gäller nya anläggningar underlåter Kosovo*, enligt energigemenskapens sekretariat, att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i beslut 2013/06/MC-EnC jämförd med artikel 30.3 i och del 2 i bilaga V till direktiv 2010/75/EU genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa kapitel III i och bilaga V till direktiv 2010/75/EU, bland annat genom att inte fastställa bestämmelser om begränsning av utsläpp till luften från nya stora förbränningsanläggningar, eller i alla händelser genom att inte överlämna texterna till dessa bestämmelser till energigemenskapens sekretariat.

Energigemenskapens sekretariat konstaterade att Kosovo* inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt fördraget om energigemenskapen, särskilt artiklarna 12 och 16 i direktiv 2001/80/EG, genom att inte genomföra bestämmelserna i artiklarna 4.1 och 4.3 samt delarna A i bilagorna III, IV, V, VI och VII till direktiv 2001/80/EG och artikel 30.3 samt del 2 i bilaga V till direktiv 2010/75/EU. Energigemenskapens sekretariat lämnade därför en motiverad begäran till ministerrådet.

Mot bakgrund av fakta och argument som anges i den motiverade begäran bör den ståndpunkt som på unionens vägnar ska intas i ministerrådet vara att godkänna beslutet om att en underlåtenhet föreligger i ärende ECS-6/18.

[9] Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar).

3.1.3. Beslut enligt artikel 92.1 i fördraget:

(a) Beslut om att tillämpa och förlänga åtgärder mot Bosnien och Hercegovina enligt artikel 92.1 i fördraget, i ärendena ECS-8/11, ECS-6/16 och ECS-2/13.

(i) Förlängningen av åtgärder mot Bosnien och Hercegovina enligt artikel 92.1 i fördraget, i ärendet ECS-8/11.

Den 16 oktober 2015 antog ministerrådet beslut 2015/10/MC-EnC om att Bosnien och Hercegovina underlåtit att genomföra ministerrådets beslut 2013/04/MC-EnC och 2014/04/MC-EnC i ärende ECS-8/11 (relaterat till Bosnien och Hercegovinas bristande efterlevnad av det tredje energipaketet) och därigenom inte rättat till de allvarliga och bestående underlåtenheter som identifierats i dessa beslut. Ministerrådet antog följande åtgärder enligt artikel 92 i fördraget:

- Bosnien och Hercegovinas rätt att delta i omröstningar angående åtgärder och procedurbeslut enligt avdelning V kapitel VI i fördraget återkallades.
- Energigemenskapens sekretariat ombads att upphäva tillämpningen av sina regler om kostnadsersättningar för Bosnien och Hercegovinas företrädare när det gäller samtliga möten organiserade av energigemenskapen.
- Effekten av åtgärderna enligt artikel 92 var begränsad till ett år. På grundval av en rapport från energigemenskapens sekretariat granskade ministerrådet dessa åtgärders ändamålsenlighet och behovet av att upprätthålla dem på sitt kommande möte under 2016.

Eftersom Bosnien och Hercegovina inte har vidtagit några åtgärder för att rätta till den underlåtenhet som identifierats i beslut 2016/02/MC-EnC, lämnade energigemenskapens sekretariat den 12 september 2018 en motiverad begäran till ministerrådet enligt artikel 92 i fördraget. Den 29 november 2018 antog ministerrådet beslut 2018/17/MC-EnC om att förlänga de åtgärder som införts mot Bosnien och Hercegovina, och förklarade att Bosnien och Hercegovina hade underlåtit att genomföra ministerrådets beslut 2013/04/MC-EnC, 2014/04/MC-EnC, 2015/10/MC-EnC och 2016/16/MC-EnC, för att därmed rätta till de allvarliga och bestående underlåtenheter som anges i dessa beslut. Ministerrådet antog följande åtgärder enligt artikel 92 i fördraget:

- Varaktigheten för de åtgärder enligt artikel 92 som införts genom artikel 2.2 i beslut 2015/10/MC-EnC och artikel 3.1 i beslut 2016/16/MC-EnC skulle förlängas med ett år, om de underlåtenheter som avses i artikel 1 i beslutet inte rättades till inom sex månader efter antagandet av beslutet.
- Vidare återkallas Bosnien och Hercegovinas rätt att delta i omröstningar angående åtgärder enligt avdelning II i fördraget rörande samtliga energigemenskapsinstitutioners antagande av ett nytt regelverk inom gassektorn, samt rätten att delta i omröstningar angående åtgärder enligt artikel 91 i fördraget.
- På grundval av en rapport från energigemenskapens sekretariat kommer ministerrådet vid sitt möte under andra halvåret 2019 att granska dessa åtgärders ändamålsenlighet och behovet av att bibehålla dem.
- Energigemenskapens sekretariat uppmanas att övervaka huruvida de åtgärder som vidtas av Bosnien och Hercegovina efterlever gemenskapens regelverk.

Eftersom Bosnien och Hercegovina inte har vidtagit några åtgärder för att rätta till den underlåtenhet som identifierats i beslut 2018/17/MC-EnC, lämnade energigemenskapens sekretariat den 8 oktober 2019 en motiverad begäran till ministerrådet enligt artikel 92 i fördraget. I denna motiverade begäran anhöll sekretariatet om att ministerrådet skulle uttala följande:

- Bosnien och Hercegovina har underlåtit att genomföra ministerrådets beslut 2013/04/MC-EnC, 2014/04/MC-EnC, 2015/10/MC-EnC, 2016/16/MC-EnC och 2018/17/MC-EnC och därigenom att rätta till de allvarliga och bestående underlåtenheter som identifierats i dessa beslut.
- Varaktigheten för de åtgärder enligt artikel 92 som införts genom artikel 2.2 i beslut 2015/10/MC-EnC, artikel 3.1 i beslut 2016/16/MC-EnC och artikel 2 i beslut 2018/17/MC-EnC förlängs med ett år efter antagandet av åtgärderna på ministerrådets möte under andra halvåret 2020.
- Vidare återkallas Bosnien och Hercegovinas rätt att delta i omröstningar enligt artiklarna 91 och 92 i fördraget.
- På grundval av en rapport från energigemenskapens sekretariat kommer ministerrådet vid sitt möte under andra halvåret 2020 att granska dessa åtgärders ändamålsenlighet och behovet av att bibehålla dem.

Med tanke på de identifierade underlåtenheternas varaktighet och betydelse är de föreslagna åtgärderna lämpliga och proportionella. Ståndpunkten på unionens vägnar i ministerrådet bör således vara att godkänna utkastet till beslut.

(ii) Införandet av åtgärder mot Bosnien och Hercegovina enligt artikel 92.1 i fördraget, i ärendet ECS-2/13.

I ärende ECS-02/13 antog ministerrådet den 14 oktober 2016 beslut 2016/03/MC-EnC om fastställande av en underlåtenhet att efterleva energigemenskapens regler genom att förklara att Bosnien och Hercegovina, eftersom landet inte på hela sitt territorium säkerställt att tunga eldningsoljor med en svavelhalt på över 1,00 viktprocent inte används och inte heller på hela sitt territorium säkerställt att dieselbrännoljor inte används om svavelhalten överstiger 0,10 viktprocent, inte efterlever artiklarna 3.1 och 4.1 i direktiv 1999/32/EG jämförda med artikel 16 i fördraget.

Eftersom Bosnien och Hercegovina inte har vidtagit några åtgärder för att rätta till den underlåtenhet som identifierats i beslut 2016/03/MC-EnC, lämnade energigemenskapens sekretariat den 12 september 2018 en motiverad begäran till ministerrådet, varigenom ärende ECS-2/13 S inleddes enligt artikel 92 i fördraget.

Den 29 november 2019 fastställde ministerrådet genom sitt beslut 2018/13/MC-EnC förekomsten av en allvarlig och bestående underlåtenhet att efterleva energigemenskapens regler, genom att förklara att Bosnien och Hercegovinas underlåtenhet att genomföra ministerrådets beslut 2016/03/MC-EnC och därigenom rätta till de underlåtenheter som identifierats i detta beslut utgör en allvarlig och bestående underlåtenhet enligt artikel 92.1 i fördraget. Samtidigt beslutade ministerrådet att Bosnien och Hercegovina måste i samarbete med energigemenskapens sekretariat vidta alla lämpliga åtgärder för att rätta till de underlåtenheter som identifierats i ministerrådets beslut 2016/03/MC-EnC och under 2019 rapportera till ministerrådet om de genomförandeåtgärder som vidtagits. Vidare uppmanades energigemenskapens sekretariat att begära åtgärder enligt artikel 92 i

fördraget om Bosnien och Hercegovina inte skulle genomföra ministerrådets beslut 2016/03/MC-EnC senast den 1 juli 2019.

Eftersom Bosnien och Hercegovina inte vidtagit några åtgärder för att rätta till den underlåtenhet som identifierats i beslut 2018/13/MC-EnC och den bristande förenligheten mellan Bosnien och Hercegovinas nationella lagstiftning och direktiv 1999/32/EG fortfarande utgjorde en underlåtenhet att efterleva energigemenskapens regelverk, lämnade energigemenskapens sekretariat en begäran, daterad den 8 oktober 2019, om åtgärder enligt artikel 92 i fördraget till ministerrådet. I denna motiverade begäran uppmanade sekretariatet ministerrådet att göra följande uttalande:

- Bosnien och Hercegovina har underlåtit att genomföra ministerrådets beslut 2013/04/MC-EnC, 2014/04/MC-EnC, 2015/10/MC-EnC, 2016/16/MC-EnC och 2018/17/MC-EnC och därigenom att rätta till de allvarliga och bestående underlåtenheter som identifierats i dessa beslut.
- Varaktigheten för de åtgärder enligt artikel 92 som införts genom artikel 2.2 i beslut 2015/10/MC-EnC, artikel 3.1 i beslut 2016/16/MC-EnC och artikel 2 i beslut 2018/17/MC-EnC förlängs med ett år efter antagandet av åtgärderna på ministerrådets möte under andra halvåret 2020.
- Vidare återkallas Bosnien och Hercegovinas rätt att delta i omröstningar enligt artiklarna 91 och 92 i fördraget.
- På grundval av en rapport från energigemenskapens sekretariat kommer ministerrådet vid sitt möte under andra halvåret 2020 att granska dessa åtgärders ändamålsenlighet och behovet av att bibehålla dem.

Ståndpunkten på unionens vägnar i ministerrådet bör således vara att godkänna utkastet till beslut.

(iii) Införandet av åtgärder mot Bosnien och Hercegovina enligt artikel 92.1 i fördraget, i ärendet ECS-6/16.

I ärende ECS-06/16 antog ministerrådet den 14 oktober 2016 beslut 2016/07/MC-EnC om fastställande av en underlåtenhet att efterleva energigemenskapens regler genom att förklara att Bosnien och Hercegovina, eftersom landet inte antagit och tillämpar sådana bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktiv 2009/72/EG, direktiv 2009/73/EG, förordning (EG) nr 714/2009 och förordning (EG) nr 715/2009 senast den 1 januari 2015 i enlighet med artikel 3.1 i ministerrådets beslut 2011/02/MC-EnC och eftersom landet inte skyndsamt meddelat sådana åtgärder till energigemenskapens sekretariat, inte efterlever artiklarna 6 och 89 i fördraget samt artikel 3.1 och 3.2 i ministerrådets beslut 2011/02/MC-EnC.

Eftersom Bosnien och Hercegovina inte har vidtagit några åtgärder för att rätta till den underlåtenhet som identifierats i beslut 2016/07/MC-EnC, lämnade energigemenskapens sekretariat den 12 september 2018 en motiverad begäran till ministerrådet, varigenom ärende ECS-6/16 S inleddes enligt artikel 92 i fördraget.

Den 29 november 2019 fastställde ministerrådet genom sitt beslut 2018/16/MC-EnC förekomsten av en allvarlig och bestående underlåtenhet att efterleva energigemenskapens regler, genom att förklara att Bosnien och Hercegovinas underlåtenhet att genomföra ministerrådets beslut 2016/07/MC-EnC och därigenom rätta till de underlåtenheter som identifierats i detta beslut utgör en allvarlig och bestående underlåtenhet enligt artikel 92.1 i fördraget. Samtidigt beslutade

ministerrådet att Bosnien och Hercegovina måste i samarbete med energigemenskapens sekretariat vidta alla lämpliga åtgärder för att rätta till de underlåtenheter som identifierats i ministerrådets beslut 2016/07/MC-EnC och under 2019 rapportera till ministerrådet om de genomförandeåtgärder som vidtagits. Vidare uppmanades energigemenskapens sekretariat att begära åtgärder enligt artikel 92 i fördraget om Bosnien och Hercegovina inte skulle genomföra ministerrådets beslut 2016/07/MC-EnC senast den 1 juli 2019.

Eftersom Bosnien och Hercegovina inte vidtagit några åtgärder för att rätta till den underlåtenhet som identifierats i beslut 2018/16/MC-EnC och situationen vad gäller Bosnien och Hercegovinas efterlevnad av ovannämnda skyldigheter fortfarande utgjorde en underlåtenhet att efterleva energigemenskapens regelverk, lämnade energigemenskapens sekretariat en begäran, daterad den 8 oktober 2019, om åtgärder enligt artikel 92 i fördraget till ministerrådet. I denna motiverade begäran uppmanade sekretariatet ministerrådet att göra följande uttalande:

- Bosnien och Hercegovina har underlåtit att genomföra ministerrådets beslut 2013/04/MC-EnC, 2014/04/MC-EnC, 2015/10/MC-EnC, 2016/16/MC-EnC och 2018/17/MC-EnC och därigenom att rätta till de allvarliga och bestående underlåtenheter som identifierats i dessa beslut.
- Varaktigheten för de åtgärder enligt artikel 92 som införts genom artikel 2.2 i beslut 2015/10/MC-EnC, artikel 3.1 i beslut 2016/16/MC-EnC och artikel 2 i beslut 2018/17/MC-EnC förlängs med ett år efter antagandet av åtgärderna på ministerrådets möte under andra halvåret 2020.
- Vidare återkallas Bosnien och Hercegovinas rätt att delta i omröstningar enligt artiklarna 91 och 92 i fördraget.
- På grundval av en rapport från energigemenskapens sekretariat kommer ministerrådet vid sitt möte under andra halvåret 2020 att granska dessa åtgärders ändamålsenlighet och behovet av att bibehålla dem.

Ståndpunkten på unionens vägnar i ministerrådet bör således vara att godkänna utkastet till beslut.

(b) Beslut om att tillämpa och förlänga åtgärder mot Republiken Serbien enligt artikel 92.1 i fördraget, i ärendena ECS-3/08 och ECS-9/13.

(a) Införandet av åtgärder mot Serbien enligt artikel 92.1 i fördraget, i ärendet ECS-3/08.

I ärende ECS-03/08 antog ministerrådet den 14 oktober 2016 beslut 2016/02/MC-EnC om fastställande av en underlåtenhet att efterleva energigemenskapens regler genom att förklara att Serbien, eftersom landet inte använder inkomster från tilldelningen av sammanlänkningskapacitet på sammanlänkningarna med Albanien, Republiken Nordmakedonien och Montenegro till ett eller flera av de ändamål som anges i artikel 6.6 i förordning (EG) nr 1228/2003, inte efterlever artikel 6 i den förordningen.

Serbien ålades att vidta alla lämpliga åtgärder för att rätta till de identifierade underlåtenheterna och säkerställa efterlevnaden av energigemenskapens regler senast i december 2016 och att lämna regelbundna rapporter till energigemenskapens sekretariat och den permanenta högnivågruppen.

Serbien vidtog dock inga åtgärder för att rätta till den underlåtenhet som identifierats i beslut 2016/02/MC-EnC, varför energigemenskapens sekretariat den 12 september

2018 lämnade en motiverad begäran till ministerrådet, varigenom ärende ECS-3/08 S inleddes enligt artikel 92 i fördraget.

Den 29 november 2019 fastställde ministerrådet genom sitt beslut 2018/12/MC-EnC förekomsten av en allvarlig och bestående underlåtenhet att efterleva energigemenskapens regler, genom att förklara att om inte Serbien rättar till de underlåtenheter som identifierats i ministerrådets beslut 2016/02/MC-EnC inom sex månader från detta beslut kommer Serbiens underlåtenhet att genomföra beslut 2016/02/MC-EnC anses utgöra en allvarlig och bestående underlåtenhet enligt artikel 92.1 i fördraget. Ministerrådet sköt dock på antagandet av åtgärder enligt artikel 92 i fördraget till 2019. Samtidigt beslutade ministerrådet att Serbien måste i samarbete med energigemenskapens sekretariat vidta alla lämpliga åtgärder för att rätta till de underlåtenheter som identifierats i ministerrådets beslut 2016/02/MC-EnC och under 2019 rapportera till ministerrådet om de genomförandeåtgärder som vidtagits. Vidare uppmanades energigemenskapens sekretariat att begära åtgärder enligt artikel 92 i fördraget om Serbien inte skulle genomföra ministerrådets beslut 2016/02/MC-EnC senast den 1 juli 2019.

Serbien underlät dock att inom sex månader från beslut 2018/12/MC-EnC rätta till de underlåtenheter som identifierats i ministerrådets beslut 2016/02/MC-EnC.

Eftersom Serbien inte har vidtagit några åtgärder för att rätta till den underlåtenhet som identifierats i beslut 2018/12/MC-EnC och situationen när det gäller Serbiens fullgörande av sin skyldighet att använda intäkterna från tilldelningen av sammanlänkningskapacitet för sammanlänkningar med Albanien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och Montenegro för ett eller flera av de syften som anges i artikel 6.6 i förordning (EU) nr 1228/2003, och landet därmed fortfarande underlåter att uppfylla sina skyldigheter enligt energigemenskapens regelverk, lämnade energigemenskapens sekretariat den 8 oktober 2019 in en begäran om åtgärder enligt artikel 92 i fördraget till ministerrådet I denna motiverade begäran uppmanade sekretariatet ministerrådet att göra följande uttalande:

- Serbiens allvarliga och bestående underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 92.1 i fördraget kvarstår, i enlighet med vad ministerrådet har konstaterat, genom att man underlåtit att genomföra ministerrådets beslut
  - 2016/02/MC-EnC i ärende ECS-3/08 av den 14 oktober 2016 och 2018/12/MC-EnC av den 29 november 2018 i ärende ECS-3/08 S,
  - 2014/03/MC-EnC av den 23 september 2014 i ärende ECS-9/13 och 2016/17/MC-EnC av den 14 Oktober 2016 i ärende ECS-9/13 S

och att rätta till de underlåtenheter som konstaterats i dessa beslut.

- Serbiens rätt att delta i omröstningar angående åtgärder och procedurbeslut som antagits enligt kapitel VI i avdelning V i fördraget, och dess rätt att delta i omröstningar om beslut enligt artikel i fördraget återkallas.
- Energigemenskapens sekretariat ombes att upphäva tillämpningen av sina regler om kostnadsersättningar för Serbiens företrädare när det gäller samtliga möten organiserade av energigemenskapen.
- Europeiska unionen uppmanas i linje med artikel 6 i fördraget att vidta lämpliga åtgärder för att avbryta det ekonomiska stöd som Serbien beviljats inom de sektorer som omfattas av fördraget.

- Effekten av de åtgärder som antas genom detta beslut är begränsad till ett år från det att de antas vid ministerrådets möte under andra halvåret 2019. På grundval av en rapport från energigemenskapens sekretariat kommer ministerrådet att granska dessa åtgärders ändamålsenlighet och behovet av att upprätthålla dem på sitt kommande möte under 2020.
- Serbien måste i samarbete med energigemenskapens sekretariat vidta alla lämpliga åtgärder för att rätta till de underlåtenheter som identifierats i ministerrådets beslut 2016/02/MC-EnC och 2018/12/MC-EnC i ärendena ECS-3/08 och ECS-3/08 S, och 2014/03/MC-EnC och 2016/17/MC-EnC i ärendena ECS-9/13 och ECS-9/13 S och under 2020 rapportera till ministerrådet om de genomförandeåtgärder som vidtagits.
- Energigemenskapens sekretariat uppmanas att övervaka huruvida de åtgärder som vidtas av Serbien efterlever gemenskapens regelverk.

Ståndpunkten på unionens vägnar i ministerrådet bör således vara att godkänna utkastet till beslut.

(ii) Förlängning av de åtgärder som vidtagits mot Serbien enligt artikel 92.1 i fördraget, i ärendet ECS-9/13.

Den 29 november 2018 samtyckte ministerrådet till att med ytterligare sex månader förlänga den tidsfrist inom vilken Serbien förväntades rätta till de underlåtenheter som identifierats i ministerrådets beslut 2014/03/MC-EnC och 2016/17/MC-EnC i ärende ECS-9/13 (rörande Serbiens underlåtenhet att efterleva kravet på åtskillnad mellan systemansvariga för överföringssystemen för naturgas) och därigenom rätta till de allvarliga och bestående underlåtenheter som identifierats i dessa beslut.

Eftersom Serbien inte har vidtagit åtgärder för att rätta till de underlåtenheter som identifierats i besluten 2014/03/MC-EnC och 2016/17/MC-EnC, lämnade energigemenskapens sekretariat den 12 september 2018 en motiverad begäran till ministerrådet enligt artikel 92 i fördraget, daterad 8 oktober 2019. I denna motiverade begäran uppmanade sekretariatet ministerrådet att göra följande uttalande:

- Serbiens rätt att delta i omröstningar angående åtgärder och procedurbeslut som antagits enligt kapitel VI i avdelning V i fördraget, och dess rätt att delta i omröstningar om beslut enligt artikel i fördraget återkallas.
- Energigemenskapens sekretariat ombes att upphäva tillämpningen av sina regler om kostnadsersättningar för Serbiens företrädare när det gäller samtliga möten organiserade av energigemenskapen.
- Europeiska unionen uppmanas i linje med artikel 6 i fördraget att vidta lämpliga åtgärder för att avbryta det ekonomiska stöd som Serbien beviljats inom de sektorer som omfattas av fördraget.
- Verkan av de åtgärder som antas genom detta beslut är begränsad till ett år från det att beslutet antas.

Med tanke på de identifierade underlåtenheternas varaktighet och betydelse är de föreslagna åtgärderna lämpliga och proportionella. Ståndpunkten på unionens vägnar i ministerrådet bör således vara att godkänna utkastet till beslut.

3.2. Planerade akter av den permanenta högnivågruppen

En punkt som nämns ovan (avsnitt 2.3) kräver att ett beslut antas av den permanenta högnivågruppen, där Europeiska unionens ståndpunkt kommer att uttryckas av Europeiska kommissionens företrädare.

Under 2011 antog energigemenskapen EU:s tredje energipaket och ett förenklat förfarande för antagande av EU:s nätföreskrifter och riktlinjer fastställdes[10].

Dessa nätföreskrifter och riktlinjer är en uppsättning tekniska regler som syftar till att harmonisera och förbättra förvaltningen av gränsöverskridande energiflöden. Ett antal av EU:s nätföreskrifter och riktlinjer har redan antagits av energigemenskapen, däribland gasriktlinjer för hantering av överbelastning[11], gasnätföreskrifter när det gäller regler för driftskompatibilitet och informationsutbyte[12], elnätföreskrifter för nätanslutning av generatorer,[13] elnätföreskrifter för anslutning av förbrukare[14] samt elnätföreskrifter för nätanslutning av system för högspänd likström och likströmsanslutna kraftparksmoduler[15].

Under 2018 antog den permanenta högnivågruppen nätföreskrifter om mekanismer för kapacitetstilldelning i system för gasöverföring[16] och om harmoniserade tariffstrukturer för överföring av gas[17].

Föreliggande beslut av den permanenta högnivågruppen omfattar de nätföreskrifter som anges i och förordning (EU) 312/2014[18]

Kommissionens förordning (EU) 312/2014 om fastställandet av nätföreskrifter för balansering av överföringsnät för gas syftar till att fastställa balanseringsregler för gas, inbegripet nätrelaterade regler om nomineringsförfaranden, avgifter för obalans, rutiner som förknippas med den dagliga obalansavgiften och operationell balansering mellan de överföringsnät som förvaltas av systemansvariga för överföringssystemet.

I april 2019 enades energigemenskapens tillfälliga arbetsgrupp, som bedömer det eventuella införandet av nätföreskrifter för balansering av överföringsnät för gas, om en anpassad version av sådana föreskrifter.

På denna grundval bör ståndpunkten på Europeiska unionens vägnar i den permanenta högnivågruppen vara att godkänna utkastet till den permanenta högnivågruppens beslut om genomförande av förordning (EU) nr 312/2014 i energigemenskapen.

4. RÄTTSLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig

[10] Procedurbeslut 01/2012/PHLG-EnC.
[11] Beslut 2018/01/PHLG-EnC.
[12] Beslut 2018/02/PHLG-EnC.
[13] Beslut 2018/03/PHLG-EnC.
[14] Beslut 2018/05/PHLG-EnC.
[15] Beslut 2018/04/PHLG-EnC.
[16] Beslut 2018/06/PHLG-EnC.
[17] Beslut 2018/07/PHLG-EnC.
[18] Kommissionens förordning (EU) nr 312/2014 av den 26 mars 2014 om fastställandet av nätföreskrifter för balansering av överföringsnät för gas (EUT L 91, 27.3.2014, s. 15).

verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.”.

Begreppet akter med rättslig verkan omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”[19].

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Ministerrådet och den permanenta högnivågruppen är organ som inrättas genom ett avtal, nämligen fördraget om energigemenskapen.

De akter som ska antas av ministerrådet och den permanenta högnivågruppen utgör akter med rättslig verkan. Den planerade akten kommer att vara bindande enligt internationell rätt i enlighet med artikel 76 i fördraget om energigemenskapen enligt vilken beslut är rättsligt bindande för dem som de riktas till.

De planerade akterna varken kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar. Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelen kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelen.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Det huvudsakliga syftet med och innehållet i den planerade akten rör energi.

Den materiella rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 194 i EUF-fördraget.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör vara artikel 194 jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

[19] Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkt 64.

2019/0269 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om de ståndpunkter som på Europeiska unionens vägnar ska intas i energigemenskapens ministerråd och permanenta högnivågrupp (Chișinău, 12 och 13 december 2019)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Fördraget om upprättande av en energigemenskap (nedan kallat *fördraget*) ingicks av unionen genom rådets beslut 2006/500/EG av den 29 maj 2006[20] och trädde i kraft den 1 juli 2006.

(2) Enligt artiklarna 47 och 76 i fördraget får ministerrådet vidta åtgärder i form av beslut eller rekommendationer.

(3) På sitt 17:e möte den 13 december 2019 ska ministerrådet anta ett antal akter som förtecknas i bilaga 1 till detta beslut.

(4) På sitt 55:e möte den 12 december 2019 ska den permanenta högnivågruppen anta ett antal akter som förtecknas i bilaga 2 till detta beslut.

(5) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som på unionens vägnar ska intas i ministerrådet och i den permanenta högnivågruppen, eftersom de planerade akterna kommer att ha rättsliga verkningar för unionen.

(6) Syftet med de planerade akterna är att underlätta uppnåendet av målen i fördraget och det arbete som bedrivs av energigemenskapens sekretariat i Wien, som bland annat biträder ministerrådet administrativt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas på ministerrådets 17:e möte i Chișinău den 13 december 2019 angående de frågor som omfattas av artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt anges i bilaga 1 till detta beslut.

[20] EUT L198, 20.7.2006, s. 15.

Artikel 2

De ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas på den permanenta högnivågruppens 55:e möte i Chişinău den 12 december 2019 angående de frågor som omfattas av artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt anges i bilaga 2 till detta beslut.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande